

**RÅDSDIREKTIV 96/50/EF****av 23. juli 1996****om harmonisering av vilkårene for ervervelse av nasjonale  
skipsførersertifikater for transport av gods og passasjerer på innlands  
vannveier i Fællesskapet(\*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen<sup>(1)</sup>,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité<sup>(2)</sup>,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C<sup>(3)</sup> og

ut fra følgende betraktninger:

Det bør innføres felles bestemmelser om føring av fartøyer på innlands vannveier i Fællesskapet. Det første skritt i retning av dette mål ble tatt ved vedtakelsen av rådsdirektiv 91/672/EØF av 16. desember 1991 om gjensidig anerkjennelse av nasjonale skipsførersertifikater for transport av gods og passasjerer på innlands vannveier<sup>(4)</sup>.

På grunn av ulikhetene i de nasjonale lovgivningene om vilkårene for ervervelse av skipsførersertifikat for fart på innlands vannveier og nødvendigheten av en gradvis innskjerping av sikkerhetskravene for fart på innlands vannveier bør det for å unngå eventuelle konkurransevridninger vedtas fællesskapsregler for utstedelse av slike sertifikater.

For å sikre den nødvendige ensartethet og oversikt bør Fællesskapet fastlegge en felles modell for nasjonale skipsførersertifikater som medlemsstatene anerkjenner gjensidig uten utskiftningsplikt, mens ansvaret for utstedelsen av sertifikatet i henhold til nærhetsprinsippet overlates til medlemsstatene.

Innlands vannveier innenlands som ikke er forbundet med en annen medlemsstats vannveinett, er ikke underlagt internasjonal konkurranse, og det er derfor ikke nødvendig å gjøre bestemmelsene om ervervelse av skipsførersertifikater fastsatt i dette direktiv obligatoriske for slike vannveier.

Hovedmålet med disse felles bestemmelsene må være å bedre sikkerheten for skipsfarten og beskytte menneskeliv. Det synes derfor helt nødvendig at det i bestemmelsene fastsettes minstekrav som søkeren må oppfylle for å erverve skipsførersertifikat for innlands vannveier.

Kravene må minst omfatte minstealder for føring av fartøyer, søkerens fysiske og psykiske skikkethet, deres yrkeserfaring og deres kunnskaper på visse områder forbundet med føring av fartøyer. Av hensyn til fartøyets og de ombordværendes sikkerhet kan medlemsstatene stille tilleggskrav, særlig til kjennskap til lokale forhold. Det kreves ytterligere faglig kunnskap for å føre et fartøy ved hjelp av radar eller for å føre et passasjerfartøy.

Det bør fastsettes egnede framgangsmåter for å tilpasse vedleggene i dette direktiv. Komiteen nedsatt i henhold til artikkel 7 i direktiv 91/672/EØF bør derfor pålegges å bistå Kommissjonen med tilpasningen av vedleggene -

**VEDTATT DETTE DIREKTIV:****Artikkel 1**

1. Medlemsstater som utsteder et skipsførersertifikat for gods- og persontransport på innlands vannveier, heretter kalt «sertifikatet», skal i samsvar med dette direktiv følge fællesskapsmodellen gjengitt i vedlegg I.
2. Medlemsstatene skal treffe alle egnede tiltak for å unngå faren for forfalskning av sertifikatene.

(\*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 235 av 17.9.1996, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 25/97 av 30. april 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgave av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 280 av 6.10.1994, s. 5.

(2) Uttalelse avgitt 25. januar 1995 (EFT nr. C 102 av 24.4.1995, s. 5).

(3) Europaparlamentsuttalelse av 2. mars 1995 (EFT nr. C 68 av 20.3.1995, s. 41), Rådets felles holdning av 8. desember 1995 (EFT nr. C 356 av 30.12.1995, s. 66) og europaparlamentsbeslutning av 9. mai 1996 (EFT nr. C 152 av 27.5.1996, s. 46).

(4) EFT nr. L 373 av 31.12.1991, s. 29.

3. Sertifikatet skal utstedes av vedkommende myndighet i medlemsstatene i samsvar med dette direktiv. Det skal tas hensyn til de særskilte forhold som gjelder for vannveiene, og til sertifikatene nevnt i artikkel 1 i direktiv 91/672/EØF, dvs.:

- skipsførersertifikater som er gyldige for fart på alle vannveier i medlemsstatene, med unntak av vannveiene omfattet av reglene for utstedelse av skipsførersertifikater for fart på Rhinen (gruppe A),
- skipsførersertifikater som er gyldige for fart på alle vannveier i medlemsstatene, med unntak av vannveier av maritim karakter nevnt i vedlegg II til rådsdirektiv 91/672/EØF og med unntak av vannveier omfattet av reglene for utstedelse av skipsførersertifikater for fart på Rhinen (gruppe B).

4. Sertifikatet i gruppe A eller B utstedt av medlemsstatene i samsvar med dette direktiv skal være gyldige for alle vannveier i gruppe A eller B i Fellesskapet.

5. Med forbehold for artikkel 8 nr. 2 skal skipsførersertifikatet for fart på Rhinen utstedt i samsvar med den reviderte konvensjonen om skipsfart på Rhinen være gyldig for alle vannveier i Fellesskapet.

6. Nasjonale skipsførersertifikater som er gjensidig anerkjent ved direktiv 91/672/EØF og vist i vedlegg I til dette direktiv, og som er utstedt senest 18 måneder etter ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv, skal fortsatt være gyldige uten utskiftningsplikt.

#### Artikkel 2

I dette direktiv menes med

- a) «vedkommende myndighet»: myndighet utpekt av en medlemsstat til å utstede sertifikater etter å ha forsikret seg om at søkeren oppfyller kravene,
- b) «skipsfører»: en person som er skikket og kvalifisert til å føre et fartøy på medlemsstatenes vannveier, og som har ansvaret for navigasjonen om bord,
- c) «dekkbesetningsmedlem»: en person som jevnlig har deltatt i føringen av og stått til rors på et fartøy på innlands vannveier.

#### Artikkel 3

1. Dette direktiv får anvendelse på alle skipsførere på fartøyer på innlands vannveier: motordrevne fartøyer, slepebåter, skyvebåter, slepelektere, skyvelektere eller fartøyer i parformasjon, med unntak av

- skipsførere på fartøyer beregnet på godstransport som er mindre enn 20 meter lange,

- skipsførere på fartøyer beregnet på persontransport som ikke transporterer mer enn 12 personer i tillegg til besetningen.

2. En medlemsstat kan etter samråd med Kommissjonen unnlate å anvende dette direktiv på skipsførere som utelukkende seiler på nasjonale vannveier som ikke er forbundet med andre medlemsstaters vannveinett, og kan utstede nasjonale skipsførersertifikater til dem på andre vilkår enn dem som er fastsatt i dette direktiv. Gyldigheten av slike nasjonale sertifikater skal være begrenset til slike vannveier.

#### Artikkel 4

1. For å kunne erverve et sertifikat må søkeren oppfylle minste-kravene fastsatt i artikkel 5-8. Det skal oppføres i sertifikatet om skipsføreren har sertifikat i gruppe A eller B.

2. Sertifikater utstedt av medlemsstatene som oppfyller minstekravene nevnt i nr. 1, skal anerkjennes gjensidig.

#### Artikkel 5

Søkeren skal ha fylt 21 år for å kunne erverve et sertifikat. Medlemsstatene kan imidlertid fortsatt utstede sertifikater til søkere som har fylt 18 år. En medlemsstats anerkjennelse av et sertifikat i gruppe A eller B utstedt av en annen medlemsstat kan underlegges de samme vilkår for minstealder som kreves i vedkommende medlemsstat for utstedelse av et sertifikat i samme gruppe.

#### Artikkel 6

1. Søkeren skal dokumentere at han/hun er psykisk og fysisk skikket ved å gjennomgå en medisinsk undersøkelse som skal utføres av en lege anerkjent av vedkommende myndighet. Undersøkelsen skal særlig omfatte syns- og hørselsstyrke, fargesyn, motorikk i armer og bein samt søkerens nevropsykiatriske tilstand og hjerte- og karsystemet.

2. Senest tre måneder etter fylte 65 år og deretter hvert år skal sertifikatnehaveren gjennomgå undersøkelsen nevnt i nr. 1. Vedkommende myndighet skal attestere på sertifikatet at skipsføreren har oppfylt denne forpliktelsen.

#### Artikkel 7

1. Søkeren skal dokumentere at han/hun har minst fire års yrkeserfaring som dekkbesetningsmedlem på et fartøy på innlands vannveier.

2. For å bli tatt i betraktning skal yrkeserfaringen være attestert av vedkommende myndighet i medlemsstaten ved en påtegning i en fartsoppgave. Yrkeserfaringen kan ha blitt oppnådd på alle vannveier i medlemsstatene. For vannveier som har sitt løp både innenfor og utenfor Fellesskapets område, som Donau, Elbe og Oder, skal oppnådd yrkeserfaring på alle strekninger av disse vannveiene tas i betraktning.

3. Korteste varighet av yrkeserfaringen nevnt i nr. 1 kan nedsettes med høyst tre år

- a) dersom søkeren er innehaver av et diplom anerkjent av vedkommende myndighet som bekrefter at søkeren har gjennomgått en spesialopplæring i fart på innlands vannveier som omfatter praktisk skipsføring. Nedsettelsen kan ikke overstige varigheten av spesialopplæringen,

eller

- b) dersom søkeren kan dokumentere yrkeserfaring som deksbesetningsmedlem på sjøgående fartøy. For å oppnå den største nedsettelsen på tre år må søkeren kunne dokumentere minst fire års sjøfarterfaring.

4. Yrkeserfaringens korteste varighet fastsatt i nr. 1 kan nedsettes med høyst tre år dersom søkeren har bestått en praktisk skipsførereksamen. Sertifikatet skal i så fall begrenses til bare å omfatte fartøyer med de samme nautiske egenskaper som fartøyet der eksamenen ble avlagt.

#### Artikkel 8

1. Søkeren skal ha bestått en eksamen i faglige kunnskaper; eksamenen skal omfatte minst de allmenne kunnskapene som står oppført i kapittel A i vedlegg II.

2. Med forbehold for samråd med Kommissjonen kan en medlemsstat kreve for fart på visse vannveier at skipsføreren oppfyller tilleggskrav til kjennskap til lokale forhold, med unntak av vannveiene av maritim karakter nevnt i vedlegg II til direktiv 91/672/EØF.

Med samme forbehold kan en medlemsstat kreve at føreren av et passasjerfartøy i fart på visse begrensede strekninger skal ha mer inngående faglige kunnskaper om særskilte bestemmelser om passasjerenes sikkerhet, særlig i tilfelle ulykker, brann eller havari.

#### Artikkel 9

1. For å få tillatelse til å føre skip ved hjelp av radarnavigasjon skal skipsføreren være i besittelse av en særskilt attest utstedt av vedkommende myndighet som bekrefter at han/hun har bestått eksamen i faglige kunnskaper om emnene nevnt i kapittel B i vedlegg II.

Medlemsstatene skal anerkjenne kvalifikasjonsbevis utstedt i henhold til reglene om utstedelse av kvalifikasjonsbevis for føring av skip ved hjelp av radarnavigasjon på Rhinen.

2. En søker som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 1, skal få attestert av vedkommende myndighet i form av en påtegning på sertifikatet at han/hun er skikket til å føre skip ved hjelp av radarnavigasjon

#### Artikkel 10

For å få tillatelse til å føre skip som transporterer passasjerer på medlemsstatenes vannveier, skal enten skipsføreren eller et annet besetningsmedlem være i besittelse av et særskilt sertifikat utstedt av vedkommende myndighet som bekrefter at han/hun har bestått eksamen i faglige kunnskaper om emnene nevnt i kapittel C i vedlegg II.

#### Artikkel 11

Kommissjonen kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12 treffe de nødvendige tiltak med henblikk på å tilpasse modellen for skipsførersertifikatet gjengitt i vedlegg I samt de nødvendige faglige kunnskaper som kreves for utstedelse av sertifikatet, og som er angitt i vedlegg II.

#### Artikkel 12

1. Kommissjonen skal ved anvendelsen av artikkel 11 bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 7 i direktiv 91/672/EØF.

2. Kommissjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommissjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3.a) Kommissjonen skal vedta tiltak som skal iverksettes umiddelbart.

b) Dersom tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse, skal imidlertid Kommissjonen omgående underrette Rådet om dem. I dette tilfellet skal Kommissjonen utsette iverksettingen av tiltakene den har vedtatt, i én måned regnet fra den dag underretningen blir gitt. Rådet kan med kvalifisert flertall treffe en annen beslutning innen samme frist.

#### Artikkel 13

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest 18 måneder etter ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal umiddelbart oversende Kommissjonen teksten til de bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

3. Om nødvendig skal medlemsstatene bistå hverandre ved gjennomføringen av dette direktiv.

**Artikkel 14**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

**Artikkel 15**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 23. juli 1996.

For Rådet

**I. YATES**

Formann

## VEDLEGG I

### MODELL FOR SKIPSFØRERSERTIFIKAT FOR FART PÅ INNLANDS VANNVEIER

(85mm x 54 mm — lyseblå bunn)

Kortets fysiske egenskaper skal være i samsvar med ISO-standard 78.10.

<p><b>SKIPSFØRERSERTIFIKAT FOR INNLANDS VANNVEIER: A/B</b></p> <p>1.   xxx 2.   xxx 3.   01.01.1996 - F-Paris 4.   02.01.1996</p> <p>7.   #####</p> <p>8.   AB 9.   R, tonn, kW, xx 10.  01.01.2061</p> <p>11.</p>	<p><b>FRANKRIKE</b></p> <p>6.</p> <div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;"></div> <p>5. xxx</p>
--	---

<p><b>SKIPSFØRERSERTIFIKAT FOR TRANSPORT AV GODS OG PASSASJERER PÅ INNLANDS VANNVEIER</b></p>	
<p>1.  Innehaverens etternavn 2.  Fornavn 3.  Fødselsdato og -sted 4.  Ustedelsesdato for sertifikatet 5.  Ustedelsesnummer 6.  Bilde av innehaveren 7.  Innehaverens underskrift 8.  A. Alle vannveier unntatt Rhinen       B. Alle vannveier unntatt Rhinen og           vannveier av maritim karakter</p>	<p>9. — R - Radar       — Fartøyets kategori og kapasitet       (tonn, kW, passasjerer) 10. Utløpsdato 11. Påtegning(er) Restriksjon(er)</p>
<p>Modell for Den europæiske union</p>	

**VEDLEGG II****FAGLIGE KUNNSKAPER SOM KREVES FOR ERVERVELSE AV SKIPSFØRERSERTIFIKAT  
FOR FART PÅ INNLANDS VANNVEIER****KAPITTEL A****Allmenne kunnskaper om transport av gods og personer**

## DEL 1: SERTIFIKAT I GRUPPE A

1. *Navigasjon*
  - a) Nøyaktig kjennskap til trafikkreglene på innlands vannveier og på sjøveier, særlig Den europeiske kodeks for innlands vannveier (CEVNI) og de internasjonale regler til forebygging av sammenstøt på sjøen, herunder nautisk merking og bøyemerking av vannveier
  - b) Kjennskap til de generelle geografiske, hydrologiske, meteorologiske og morfologiske trekk ved de viktigste innlands vannveier og sjøveier
  - c) Terrestrisk navigasjon med  
  
kursbestemmelse, posisjonslinjer og fartøyets posisjon, nautiske trykksaker og publikasjoner, bruk av sjøkart, navigasjonshjelpemidler, bøyemerkingssystemer, korreksjonsmåter for kompasser og grunnleggende kunnskaper om tidevannsforhold.
2. *Manøvrering og håndtering av fartøyet*
  - a) Styling av fartøyet, idet det tas hensyn til påvirkning av vind, strøm, strømvirvler og dypgang, slik at den nødvendige oppdrift og stabilitet sikres
  - b) Rorets og propellens rolle og virkemåte
  - c) Ankring og fortøyning under alle forhold
  - d) Manøvrer i sluser og havner, manøvrer ved møte og passering av andre fartøyer.
3. *Fartøyets konstruksjon og stabilitet*
  - a) Kjennskap til grunnprinsippene for skipskonstruksjon, særlig med hensyn til passasjerenes, besetningens og fartøyets sikkerhet
  - b) Grunnleggende kjennskap til rådsdirektiv 82/714/EØF av 4. oktober 1982 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer på innlands vannveier<sup>(1)</sup>
  - c) Grunnleggende kjennskap til fartøyets viktigste konstruksjonsdeler
  - d) Teoretisk kjennskap til reglene for oppdrift og stabilitet samt deres praktiske anvendelse, særlig med hensyn til sjødyktighet
  - e) Tilleggskrav, særlig tilleggsutstyr, på sjøveier.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 301 av 28.10.1982, s. 1.

4. *Skipsmaskineri*
  - a) Grunnleggende kjennskap til maskineriets konstruksjon og virkemåte, særlig for å sikre at det virker etter hensikten
  - b) Betjening av og kontroll med hoved- og hjelpemotor samt forholdsregler ved motorhavari.
5. *Lasting og lossing*
  - a) Bruk av dypgangsskalaer
  - b) Bestemmelse av lasteevne ved bruk av målebrev
  - c) Laste- og losseoperasjoner, stuing av last (lasteplan).
6. *Forholdsregler under særskilte forhold*
  - a) Grunnprinsipper for forebygging av ulykker
  - b) Tiltak ved havari, sammenstøt og grunnstøting, herunder tetting av lekkasjer
  - c) Bruk av redningsutstyr
  - d) Førstehjelp ved ulykker
  - e) Forebygging av brann og bruk av brannsløkkingsutstyr
  - f) Forebygging av forurensning av vannveier
  - g) Særskilte tiltak i forbindelse med redning av personer, fartøyer og last på sjøveier, overlevelse på havet.

## DEL 2: SERTIFIKAT I GRUPPE B

1. *Navigasjon*
  - a) Nøyaktig kjennskap til trafikkreglene på innlands vannveier, særlig Den europeiske kodeks for innlands vannveier (CEVNI), herunder nautisk merking og bøyemerking av vannveier
  - b) Kjennskap til de generelle geografiske, hydrologiske, meteorologiske og morfologiske trekk ved de viktigste innlands vannveier
  - c) Kursbestemmelse, nautiske trykksaker og publikasjoner, bøyemerkingssystemer.
2. *Manøvrering og håndtering av fartøyet*
  - a) Styling av fartøyet, idet det tas hensyn til påvirkning av vind, strøm, strømvirvler og dypgang, slik at den nødvendige oppdrift og stabilitet sikres
  - b) Rorets og propellens rolle og virkemåte
  - c) Ankring og fortøyning under alle forhold
  - d) Manøvrer i sluser og havner, manøvrer ved møte og passering av andre fartøyer.

3. *Fartøyets konstruksjon og stabilitet*
  - a) Kjennskap til grunnprinsippene for skipskonstruksjon, særlig med hensyn til passasjerenes, besetningens og fartøyets sikkerhet
  - b) Grunnleggende kjennskap til rådsdirektiv 82/714/EØF av 4. oktober 1982 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer på innlands vannveier
  - c) Grunnleggende kjennskap til fartøyets viktigste konstruksjonsdeler
  - d) Teoretisk kjennskap til reglene for oppdrift og stabilitet samt deres praktiske anvendelse.
4. *Skipsmaskineri*
  - a) Grunnleggende kjennskap til maskineriets konstruksjon og virkemåte, særlig for å sikre at det virker etter hensikten
  - b) Betjening av hoved- og hjelpemotor samt forholdsregler ved motorhavari.
5. *Lasting og lossing*
  - a) Bruk av dypgangsskalaer
  - b) Bestemmelse av lasteevne ved bruk av målebrev
  - c) Laste- og losseoperasjoner, stuing av last (lasteplan).
6. *Forholdsregler under særskilte forhold*
  - a) Grunnprinsipper for forebygging av ulykker
  - b) Tiltak ved havari, sammenstøt og grunnstøting, herunder tetting av lekkasjer
  - c) Bruk av redningsutstyr
  - d) Førstehjelp ved ulykker
  - e) Forebygging av brann og bruk av brannslukkingsutstyr
  - f) Forebygging av forurensning av vannveier.

## KAPITTEL B

### Obligatoriske tilleggskunnskaper for radarnavigasjon

- a) Kjennskap til radarteori: allmenn kjennskap til radiobølger og prinsippene for radarens virkemåte
- b) Ferdigheter i å bruke radarutstyr, tolking av radarbilder, analyse av opplysningene apparatet gir, og kjennskap til de begrensninger radarinformasjon har
- c) Bruk av indikator for omdreiningshastigheten
- d) Kjennskap til reglene for radarnavigasjon i Den europeiske kodeks for innlands vannveier (CEVNI).



**KAPITTEL C****Obligatoriske tilleggs kunnskaper for passasjertransport**

1. Grunnleggende kjennskap til tekniske krav om: passasjerskips stabilitet ved havari, vanntett skottinndeling, dypeste lastevannlinje
2. Førstehjelp ved ulykker
3. Forebygging av brann og bruk av brannslukkingsutstyr
4. Bruk av redningsutstyr
5. Tiltak for å beskytte passasjerer generelt, særlig ved evakuering, havari, sammenstøt, grunnstøting, brann, eksplosjon eller andre situasjoner der det kan oppstå panikk
6. Kjennskap til sikkerhetsinstrukser (nødutganger, landganger, bruk av nøddror).

**RÅDSDIREKTIV 96/75/EF**

av 19. november 1996

**om befraktningsordninger og fastsettelse av fraktrater i innenlands og internasjonal godstransport på innlands vannveier i Fellesskapet(\*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 75,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen<sup>(1)</sup>,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité<sup>(2)</sup>,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C<sup>(3)</sup> og

ut fra følgende betraktninger:

De økende problemer i forbindelse med overbelastning av stamnettene for vei og jernbane, transportsikkerhet, miljø, energiøkonomisering og borgernes livskvalitet krever i offentlighetens interesse en kraftigere utvikling i og bedre utnyttning av transportpotensialet for innlands vannveier, særlig ved at denne transportformens konkurransevne bedres.

Ulikhetene i de nasjonale lovgivninger om kommersiell drift innen fart på innlands vannveier bidrar ikke til at det indre marked virker tilfredsstillende i denne sektoren. Det bør derfor innføres felles bestemmelser på fellesskapsplan for hele markedet for fart på innlands vannveier i samsvar med rådsresolusjon av 24. oktober 1994 om strukturell sanering av fart på innlands vannveier<sup>(4)</sup>.

For at det indre marked skal virke tilfredsstillende, er det på området godstransport på innlands vannveier nødvendig med en tilpasning av rotasjonsordningene for befraktning i retning av større forretningsmessig smidighet med sikte på en ordning med fri befraktning og fri fastsettelse av fraktrater.

For dette formål bør det fastsettes en overgangsperiode der rotasjonsordningenes virkeområde gradvis begrenses, slik at transportørene kan tilpasse seg vilkårene på et fritt marked og eventuelt danne foretaksgrupper som er bedre tilpasset avskipernes logistiske behov.

I samsvar med nærhetsprinsippet er det både nødvendig og tilstrekkelig å fastsette på fellesskapsplan en felles tidsplan for gradvis liberalisering av markedet, mens ansvaret for å gjennomføre liberaliseringen overlates til medlemsstatene.

Det må vedtas bestemmelser som gjør det mulig å gripe inn på det aktuelle transportmarkedet i tilfelle alvorlige forstyrrelser. For dette formål bør Kommisjonen gis myndighet til å treffe egnede tiltak etter framgangsmåten med rådgivende komité -

**VEDTATT DETTE DIREKTIV:****Artikkel 1**

I dette direktiv menes med:

- a) «rotasjonsordning for befraktning»: en ordning der kundenes transportoppdrag, utført til forhåndsfastsatte rater og på bekjentgjorte vilkår, fordeles på en befraktningsbørs i den rekkefølge som fartøyene blir ledige etter lossing. Transportørene oppfordres i den rekkefølge de er blitt innskrevet i rotasjonsordningen, til å velge et transportoppdrag blant dem som tilbys. De som ikke velger et transportoppdrag, beholder likevel sin plass i rekkefølgen,
- b) «transportør»: en eier av eller befrakter for ett eller flere fartøyer i fart på innlands vannveier,
- c) «vedkommende myndighet»: myndigheten utpekt av medlemsstaten til å forvalte og organisere rotasjonsordningen for befraktning,
- d) «alvorlig markedsforstyrrelse»: problemer i markedet for godstransport på innlands vannveier som er særegne for dette markedet og vil kunne forårsake en alvorlig og muligens vedvarende overkapasitet i forhold til etterspørselen, og som derfor utgjør en alvorlig trussel mot den økonomiske stabilitet og eksistensgrunnlaget for en lang rekke transportører av gods på innlands vannveier, med mindre prognosene på kort og mellomlang sikt for det aktuelle markedet viser tegn til betydelig og varig bedring.

(\*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 235 av 17.9.1996, s. 31, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 23/97 av 30. april 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgave av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 318 av 29.11.1995, s. 8.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 39 av 12.2.1996, s. 96.

<sup>(3)</sup> Europaparlamentsuttalelse av 13. februar 1996 (EFT nr. C 65 av 4.3.1996, s. 32), Rådets felles holdning av 27. juni 1996 (EFT nr. C 264 av 11.9.1996) og europaparlamentsbeslutning av 17. september 1996 (EFT nr. C 320 av 28.6.1996).

<sup>(4)</sup> EFT nr. C 309 av 5.11.1994, s. 5.

**Artikkel 2**

På området innenlands og internasjonal godstransport på innlands vannveier i Fellesskapet skal avtaler inngås fritt mellom de berørte parter og fraktrater forhandles fritt.

**Artikkel 3**

Uten hensyn til artikkel 2 kan medlemsstatene i en overgangsperiode fram til 1. januar 2000 opprettholde en ordning med obligatoriske minimumsreter og rotasjonsordninger for befraktning dersom

- de nærmere regler fastsatt i artikkel 4, 5 og 6 overholdes,
- det sikres at rotasjons- og ratefastsettelsesordningene fritt kan benyttes på de samme vilkår av alle transportører i medlemsstatene.

**Artikkel 4**

I løpet av overgangsperioden nevnt i artikkel 3 skal rotasjonsordningene for befraktning ikke omfatte:

- a) transport av petroleumsprodukter, flytende last og tørrlast i bulk, spesialtransport av f.eks. tungt og udelelig gods, containertransport, transport innen havneområder, alle former for transport for egen regning samt alle former for transport som allerede utføres utenfor rotasjonsordningen for befraktning,
- b) transport som ikke kan utføres effektivt under slike ordninger, særlig:
  - transport som krever fartøyer med eget utstyr for godshåndtering,
  - kombinert transport, dvs. transport med flere transportmidler som hovedsakelig utføres på innlands vannveier, og der de innledende og/eller avsluttende etappene, som skal være så korte som mulig, foregår på vei eller med jernbane.

**Artikkel 5**

I løpet av overgangsperioden nevnt i artikkel 3 skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å gjøre rotasjonsordningene for befraktning så smidige som mulig, særlig:

- ved å gi avskipere mulighet til å inngå flerreiseavtaler, dvs. avtaler om flere på hverandre følgende reiser med samme fartøy,
- ved å fastsette at enkelt- eller flerreiser som to ganger på rad er blitt tilbudt under rotasjonsordningen for befraktning uten å ha funnet en avtaker, skal tas ut av ordningen og forhandles fritt.

**Artikkel 6**

Innen to år fra ikrafttredelsen av dette direktiv skal de medlemsstater som er omfattet av rotasjonsordningene for befraktning, treffe de tiltak som er nødvendige for at avskiperne fritt skal kunne velge mellom tre typer avtale:

- tidsavtaler, herunder leieavtaler, der transportøren for et bestemt tidsrom stiller ett eller flere fartøyer med besetning til rådighet utelukkende for én oppdragsgiver for å transportere vedkommendes gods mot en bestemt pengesum per dag. Avtalen skal inngås fritt mellom partene,
- tonnasjeavtaler, der transportøren påtar seg å transportere en bestemt tonnasje i et tidsrom fastsatt i avtalen mot betaling av en fraktrate per tonn. Avtalen skal inngås fritt mellom partene og må omfatte betydelige godsmengder,
- avtaler for enkelt- eller flerreiser.

**Artikkel 7**

1. Ved alvorlige markedsforstyrrelser kan Kommissjonen, uten at det berører rådsforordning (EØF) nr. 1101/89 av 27. april 1989 om strukturell sanering av fart på innlands vannveier<sup>(1)</sup>, på anmodning fra en medlemsstat treffe egnede tiltak, særlig tiltak med sikte på å motvirke videre økning i transportkapasiteten som tilbys på det aktuelle marked. Beslutningen skal treffes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 8 nr. 2.

2. Dersom en medlemsstat anmoder at det treffes egnede tiltak, skal det treffes en beslutning innen en frist på tre måneder etter at anmodningen er mottatt.

3. Anmodningen fra en medlemsstat om iverksetting av egnede tiltak må ledsages av alle de opplysninger som er nødvendige for å kunne vurdere den økonomiske situasjonen i den aktuelle sektoren, særlig:

- opplysninger om de gjennomsnittlige kostnader og fraktrater for de ulike typer transport,
- lasterommets utnyttingsgrad,
- prognoser for utviklingen i etterspørselen.

Opplysningene kan utelukkende brukes for statistiske formål. Det er ikke tillatt å benytte dem for skattemessige formål eller å gi dem videre til tredjemann.

4. Beslutninger truffet i henhold til denne artikkel kan ikke gjelde utover varigheten av markedsforstyrrelsen og skal umiddelbart meddeles medlemsstatene.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 116 av 28.4.1989, s. 25. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 2254/96 (EFT nr. L 304 av 27.11.1996, s. 1).

**Artikkel 8**

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved direktiv 91/672/EØF<sup>(1)</sup>.
2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster, om nødvendig ved avstemning.

Uttalelsen skal protokollføres; i tillegg skal hver medlemsstat ha rett til å anmode om å få sitt standpunkt protokollført.

Kommisjonen skal i størst mulig grad ta hensyn til komiteens uttalelse. Kommisjonen skal underrette komiteen om på hvilken måte den har tatt hensyn til uttalelsen.

**Artikkel 9**

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. januar 1997. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

**Artikkel 10**

Dette direktiv trer i kraft den tredje dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

**Artikkel 11**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 19. november 1996.

For Rådet

**H. COVENEY**

Formann

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 373 av 31.12.1991, s. 29. Direktivet endret ved tiltrædelsesakten av 1994.